

۶۵ - ای یاران این آواره

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۶۵ - ای یاران این آواره

ای یاران این آواره، حضرت یزدان شاهد و گواهد است که در دل و جان آنی فراغت از یاد یاران ندارم همواره بملکوت رحمانیت عجز و نیاز نمایم و طلب عون و صون و عنایت کنم تا دوستان در جمیع احوال به رضایت حضرت رحمان موفق و مؤید گردند. ای دوستان این جسمانیان عالم روحانی را بکلی فراموش نمودند و اسیر زنجیر تعلق بعالم فانی گشتند بتراب دل بستند و از ربّ الارباب غافل شدند مقیم خاک گشتند و از عالم پاک بی بهره ماندند. سبحان الله این چه ذلت است و این چه خواری و این چه خسران است و این چه خاکساری؟ حضرت یزدان فیض بی پایان مبدول داشته و عالم انسان را مهبط فیض آسمان نموده با وجود این موهبت، چگونه دل باین عالم فانی بندند و از جهان نورانی چشم پوشند؟ نهایت سعادت بشر در این کشور راحت بهائم و بقراست زیرا پرنده و چرنده در نهایت سعادت و راحت و نعمتند اگر نصیب انسان نیز این باشد حیوان برتر است و زندگانش بهتر در این صورت، چه امتیاز از برای بشر؟ اما خداوند مهربان فیض بی پایان بروحانیان بخشد و بکمالات و صفات از سائر مخلوقات ممتاز فرماید تا روح مجسم شوند و نور مصور گردند سبب حیات در سبیل نجات شوند و اقتباس انوار فیوضات از ربّ الایات الباهرات نمایند و مظهر تجلیات ربّ الاشراف شوند این منقبت عالم انسانی است و این عظمت جهان روحانی.

ORIGINAL

AUDIO